

De la lleialtat i altres coses

Hon parla cada dia amb més intensitat d'unitat i col·laboració antifeixista i cada dia les conductes i les actuacions són més contràries a les prèdiques. Unitat i col·laboració antifeixista, clamen tots els partits i sindicals, mentre ferotjament s'ataquen i procuren fer la traveta al contrari. Unitat i col·laboració antifeixista mentre tot són curses per a aconseguir el predomini de les masses. Unitat i col·laboració antifeixista, reclamen tots els sectors, mentre hom treballa exclusivament en propi profit. Unitat i col·laboració antifeixista, exigeix tot el poble, mentre els partits i sindicals, guiats únicament pel seu partidisme a ultrança, defensen només els seus interessos, desconcent i despreciant els del poble.

La lluita entre els diversos partits i faccions, que a Espanya, desgraciadament, sempre havia presentat uns caires francament de salvatgeria, a pesar de la guerra i precisament potser a causa de la guerra — que ha fet despertar en certs sectors l'esperança de poder atribuir-se l'exclusiva de la victòria — ha continuat amb el mateix caràcter, però encara amb més violència si és possible. I generalment, ara mateix, els partits i sectors que més s'han distingit en les seves campanyes virulentes, són els que de tant en tant, millor, de tard en tard, fan apel·lacions a la unitat i a la col·laboració antifeixista, talment com si se'n donguessin compte del mal que amb les seves actituds francament vituperables han ocasionat. Fa temps que el poble que no desitja altra cosa, per quan veu en aquesta unitat i col·laboració una necessitat per a dedicar tota l'atenció a guanyar la guerra, acullia aquestes campanyes amb un gran entusiasme, però ara aquest entusiasme s'ha refredat completament, per què comprèn la inutilitat, davant certes conductes i actituds, de què aquesta unitat i col·laboració sigui un fet. Se li ha parlat d'unitat, i res s'ha fet en aquest sentit, al contrari cada dia les lluites adquireixen un caire més morbós. S'ha parlat de col·laboració lleial i cada dia la deslleialtat està a l'ordre del dia. S'ha parlat de tantes coses que haurien estat un bé si s'haguessin realitzat, i s'ha fet sempre tot el contrari del que s'ha predicat, que el poble comença a desenganyar-se de què sigui possible arribar a la fita per ell desitjada.

Per això nosaltres, que no ignorem cap d'aquestes falles, sinó que les hem viscut amb singular intensitat, sempre abans que res i per sobre de tot, per damunt programes i ideologies, per damunt persones i partits, hem reclamat com a una de les premisses indispensables per a guanyar la guerra la lleialtat entre els diversos sectors polítics i sindicals. Potser que insistim massa en aquest tema, però creiem que és necessari insistir-hi, per tal de portar a la realitat aquesta lleialtat. La unitat, quan tan diverses són les ideologies, és quasi impossible intentar-la. Si els partits i organitzacions sindicals, són antifeixistes, i de veritat volen guanyar la guerra — i sense guanyar-la deixarien d'existir — ha d'existir en totes les seves relacions, en tots els seus actes, com una condició indispensable, la lleialtat més absoluta envers els altres sectors. I quan aquesta lleialtat sigui una cosa real i tangible ens serà molt més fàcil arribar a una unitat d'acció per a guanyar la guerra.

I ara, en canvi, i ho podem dir ben alt perquè és la veritat, el principal obstacle per a guanyar la guerra — que ja faria temps que ho fóra — són precisament tots aquests sectors que parlant contínuament d'unitat i col·laboració han impedit amb les seves actuacions fèrboles pogués existir, per quan aquesta unitat i col·laboració únicament la reclamaven per a poder tenir l'exclusiva de la política; per quan únicament la reclamaven, per al seu empar, aprofitar-se de les circumstàncies. I la reraguada, per tots aquests factors, que molt bé podríem qualificar d'imponderables, ha estat més atenta a la marxa de la política que a la de la guerra. Potser que amb l'experiència adquirida, experiència sagnant i cruel, els partits i sindicals culpables de tots aquests fets varlin la seva conducta, i dintre poc no sigui un mite, establerta en las relacions de partits i sindicals una veritable lleialtat, una efectiva col·laboració, una unitat d'acció per a guanyar la guerra.

Ho esperem. No creiem que vulguin continuar en la mateixa actitud suïcida, a pesar de què aparentment sembla el contrari. Però la realitat és massa forta, és massa exigent que no s'hagi d'imposar a les pròpies conveniències. I si algun partit o sindical, vol continuar en la seva labor destructiva i deslleial, eaurà el blâme del poble damunt seu i restarà anulat.

No volem personalitzar i ens sabria greu que algú pretengués veure en el nostre article al·lusions més o menys velades. Creiem que tots tenim una bona part de culpa en aquestes actituds i conductes: uns per seguir-les, els altres per tolerar-les sense denunciar-les al poble, amb la suficient energia.

Es hora de responsabilitzar-se i d'actuar sense embuts. I s'ha d'acabar amb totes les actuacions perjudicials. I aquell que no vulgui, que es sotmeti al mandat del poble que ja està cansat d'equilibris i conductes equivoques, i si no es sotmet, és que tot ho és menys antifeixista...

COPS DE FUET

Per haver estat separat dels Municipis catalans el partit a què pertany el company Josep Pechs, ha deixat d'ésser conseller del nostre Ajuntament i president de la Comissió especial d'Administració de la Propietat Urbana. Es un fet que no té una excepcional importància puix els canvis i renovacions són símptomes naturals de l'època que vivim.

***

Però volem aprofitar l'avinentesa per a parlar breument d'aquesta Administració que regenta la Propietat Urbana. La nota oficial del Municipi diu que la gestió que Pechs ha estat encertada cosa que no tenim perquè dubtar-ne. Coneixem Pechs. Sabem que és una màquina de treball i amb una extraordinària voluntat. Que ha esmerçat hores i més hores per endegar i organitzar tots els ressorts necessaris per a fer eficaç tot l'engranatge de l'estatge tarragoní. Però nosaltres això no és l'objectiu que cerquem i que creiem és una bona oportunitat fer-ho ara precisament que hi han d'haver uns hereus de l'obra iniciada i orientada per Pechs.

***

El que volem saber és si l'Administració de l'habitatge interessa que segueixi com fins ara. Sabem que existeixen reunions per a cercar noves orientacions i cal al nostre entendre que el Municipi porti la veu de la llarga experiència. Tenim que fer un prec al Municipi. Es precs que tothom conegui si l'Administració de l'estatge es un negoci normal o representa una ruïna per la caixa Municipal. Es precs que es donin a la publicitat les dades d'aquesta primera etapa perquè tothom pugui fer el seu comentari. Nosaltres creiem que el Municipi ha de condicionar la municipalització de l'estatge si això representa — com tenim referències — una pèrdua de molta importància.

I el seu vot i veu ha d'ésser precisament basat en xifres concretes i exactes. Perquè potser el cas que trobem a Tarragona es repeteixi a la majoria d'indrets de Catalunya.

***

S'han de bandejar els errors i les falles produïdes al començament de la guerra. Els Municipis tenien o tenen una vida econòmica impossible d'anivellar. I sense una anivellació i un retorn al camí de la normalitat tindrem destruït el normal desenvolupament de la vida ciutadana. Eliminar la càrrega feixuga i que reporta greus dispendis al Municipi és una obligació actual i immediata.

Comissariat de Propaganda de la Generalitat de Catalunya

Delegació de Tarragona

El Comissariat de Propaganda de la Generalitat de Catalunya, i, en nom seu, la Delegació de Tarragona, fa evinent al poble que per causes alienes a la seva voluntat es veu obligada a perllongar fins al 21 de novembre proper, el sorteig de la Rofa benèfica anunciat pel dia 21 del corrent.

Al propi temps comunica que a partir del proper dia 1 de novembre restarà oberta l'exposició de premis en el seu local de la Rambla del 14 d'abril, 10, baixos.

Tot el que es posa en coneixement del públic per al seu coneixement.

Tarragona, 13 d'octubre del 1937.

La veu de Roosevelt

Amèrica odia la guerra i espera la pau

Washington. — El discurs del President Roosevelt, des del micròfon de la Ràdio de la capital, nord-americana, constitueix una veritable professió de fe política del President i respon per una part als detractors de les mesures econòmico-socials del New-Deal, i per altra, als advocats de l'isolament integral. Aquest discurs pot considerar-se com l'obertura de la sessió extraordinària del Congrés, que ha estat fixada per a demà, dia 15.

"Els Estats Units volen una pau segura, que es basi en la recerca de la seguretat col·lectiva per part de les nacions que la desitgin". Després d'haver recordat que d'ara endavant "els Estats Units saben pensar com a nació", el President demostra que el país vol:

1.ª La prosperitat sana i permanent, que no s'estableixi temporalment a costa d'alguns.

2.ª El país vol la pau segura, basant-se en la seguretat col·lectiva de totes les nacions que la desitgin.

"El President ha de tenir sempre present en l'esperit els interessos de la nació. No ha de tenir en compte sols l'any següent, sinó també els anys futurs, quan un altre president estarà a la Casa Blanca. No pot permetre que el país s'illusionsi a base d'una prosperitat temporal, fruit de la despesa de recursos que no poden durar sempre. El President no ha de pensar solament a preservar el seu país avui, sinó també les nacions futures."

Referint-se de més prop al treball immediat que espera del Congrés, Roosevelt prossegueix: "La voluntat del poble americà d'evitar el "superstockage" als productes del camp no evità la seva immediata conseqüència, la caiguda de preus. La voluntat del poble americà no fou escoltada. Tampoc no s'escoltà aquesta voluntat quan demanava un mínim de salaris raonables i la fixació d'un màxim d'hores de treball i la liquidació del treball dels nois. I perquè no es volgué escoltar aquesta voluntat, són nombrosos els ciutadans, en moltes regions americanes, que no poden comprar el necessari per a viure, com ho autoritzen les possibilitats econòmiques del país. Aquests consideren que el Govern no és un intrús en llurs assumptes; al contrari, el miren com a la forma d'ajut organitzat més eficaç. Volen un pressupost més equilibrat però volen també que el pressupost

humà de la nació sigui equilibrat. Volen l'establiment d'una economia nacional que s'equilibri amb el més petit ajut financer del Govern, perquè compremem que el persistent ajut financer del Govern condueix, en definitiva, a la bancarrota".

Passant a continuació al programa agrari, Roosevelt diu que demanarà al Congrés els mitjans per a ajudar els grangers abans que tot, per controlar la superproducció de les collites; després, la utilització més profitosa de les terres. El President segueix referint-se al sentiment de la nació, que estima irraduir, i que constitueix, en certa manera, el "leit motiv" del discurs:

"Hem de tenir sempre bastants articles a preus accessibles als consumidors. Hem de trobar el mitjà, per als consumidors urbans, d'ajudar els grangers a emmagatzemar durant els anys pròspers per tal de posseir reserves durant els anys miserables". Roosevelt prossegueix: "La seva idea de "planning", oposada a la política de caos, i demana a la indústria americana que col·labori amb l'agricultura: "La indústria americana explora el món per trobar mercats quan pot crear a les seves portes el mercat més gran i més segur. La indústria necessita rebaixar les barreres duaneres per a millorar els seus mercats exteriors; però no hauria de descurar les possibilitats de reduir les barreres erigides en el mercat comèstic. Més dòlars per setmanu en els salaris, una millor distribució de treball, amb jornada de treball reduïda, convertiren els nostres obrers, de la nit al matí, àdhuc més menys pagats, en compradors de productes agrícoles o manufacturats. Aquest argument del volum de vendes disminuiria el cost de la producció en tals proporcions que àdhuc el mateix augment considerable del preu del treball podria ésser absorbit sense imposar un augment en el preu per als consumidors".

Després d'haver subratllat que no vol privar la indústria americana dels seus justos beneficis ni forçar al locaut, Roosevelt es pronuncia contra les restriccions imposades als negocis pels monopolitzadors i les oligarquies financeres.

"Per tenir un programa del se-

(Passa a la pàg. 2.ª)

La veu de Roosevelt

(Ve de la primera pàgina)

gle XX — prossegueix el President — hem de donar a l'executiu un sistema adaptat a les necessitats del segle XX. Reconec que els procediments democràtics són necessàriament més lents que els de les dictadures. Però no admeto que els procediments democràtics hagin d'ésser perillósament lents". Després d'haver indicat breument que les lleis contra els trusts són insuficients, Roosevelt passa a parlar de la dependència del món amb els Estats Units, i declara que "al mateix temps que estudiem els mitjans per concedir al poble el més alt standard de vida compremem fàcilment que aquesta temptativa pot veure's seriosament afectada pels esdeveniments que es produeixen més enllà dels nostres límits territorials".

"Amb una sèrie de tractats comercials intentem fer resorgir el comerç mundial, que juga un paper tan important en la nostra prosperitat, però sabem que si el món va al caos, la guerra mundial destruiria el comerç. NO PODEM ROMANDRE INDIFERENTS DAVANT LA DESTRUCCIÓ DELS VALORS DE LA CIVILITZACIÓ. Cerquem la pau no sols per a nosaltres, sinó també per als nostres fills. Volem per a ells que visqui la civilització mundial a l'objecte que la civilització americana pugui continuar vivificant el contacte amb la resta del món. Voldria que la nostra gran democràcia fos prou comprensiva per a veure que la

guerra no serveix per a construir el futur. En aquest món de sospites mútues, la pau ha de buscar-se activament. No podem sols desitjar-la; sols esperar-la. Hem fet saber ara el nostre desig de participar a la Conferència que reunirà els signants del tractat de Washington. La finalitat de la conferència serà cercar una solució a l'actual conflicte de Xina. Per a trobar aquesta solució desitgem col·laborar amb altres signants del tractat, àdhuc Xina i Japó. Aquesta cooperació hauria d'ésser un exemple per al món, la confirmació que els progressos de la civilització i el benestar humà es basen en l'acceptació, per les nacions i individus, de certs principis fonamentals de decència en llurs relacions recíproques. La pau del món és similarment basada en l'acceptació per les nacions de certs principis fonamentals en llurs relacions. Espero que en definitiva totes les nacions reconeixeran que el fet de la violació d'aquestes regles constitueix un greuge a les altres nacions. Recordeu que entre 1913 i 1921 vaig estar estretament unit als esdeveniments mundials i que durant aquest període vaig aprendre molt del que havia de fer-se; però també molt del que NO HAVIA DE FER-SE. El bon sentit i la intel·ligència d'Amèrica estan amb mi quan dic: AMERICA O DIA LA GUERRA; AMERICA ESPERA LA PAU. PER TANT, AMERICA TREBALLA ACTIVAMENT PER BUSCAR AQUESTA PAU."

Comunicat oficial

Comunicats oficials facilitats pel Ministeri de Defensa Nacional:

EXERCIT DE TERRA

Centre. — A las 16 hores d'ahir, al front del Jarama i sector de la Cuesta de la Reina, les nostres forces van atacar amb artilleria i infanteria i van ocupar la Casa Majuelo Grande, una casa fortificada i la línia de trinxeres paral·lela a la carretera de Sesena, que va quedar tallada a l'altura del quilòmetre 3'500.

Altres forces van avançar des del camí del Pontón Chico, en direcció a la bifurcació de la carretera general d'Andalusia. Van quedar assetjades les posicions enemigues de la Cuesta de la Reina.

Durant la nit va continuar l'atac amb èxit, i van prendre altres posicions, entre elles una de defensa per una secció que fou feta presonera, amb l'oficial que la comandava.

Aquest matí els rebels amb la seva massa d'artilleria i grans efectius, han contraatacat violentament i han obligat les tropes lleials a abandonar algunes de les posicions ocupades ahir. Es van prendre, no obstant, a la carretera d'Andalusia, des del quilòmetre 32 a 26'200, i es mantenen les nostres forces a l'Olivar del Majuelo. El nombre de baixes enemigues és molt elevat, i els presoners passen de 125. Han estat recollits diver-

sos fusells-metralladora i més de 100 fusells.

En un reconeixement hem arribat fins al canal del Jarama, al nord de la carretera de Titulcia i Ciempozuelos, i hem ocupat posicions sense ésser hostilitzats.

Les bateries republicanes han canonejat una concentració enemiga que fortificava el Pingarrón.

Nord. (Front Oriental). — Les bateries pròpies han impedit a l'enemic de col·locar uns suports al pont de Ribadesella. Les enemigues han batut les carreteres de Tospe, Vallobal i Bada.

La infanteria facciosa, ajudada per l'aviació, ha ocupat després aquests dos darrers pobles, i San Martín de Bada, i s'ha infiltrat per la serra de Cosmentor.

Front Sud. — A primera hora d'ahir foren rebutjats dos atacos enemics. L'artilleria pròpia actuà contra les posicions rebels durant tot el matí.

Els facciosos han conquistat Peñarrubia, al sector de Villanueva del Pontedo (León).

L'aviació enemiga ha bombardejat les nostres línies de Campo de Cazo i altres pobles de la rera-guarda.

Sud Tajo. — Lleugers tiroteigs prop del riu Algodor, cota 680 i Ventorro del Tío Jenaro, prop de Toledo.

S'han presentat a les nostres files quatre soldats amb armament.

Llevant. — Ha estat hostilitzat

Quan les ales negres deixaren caure el vol damunt Tarragona, un crit d'esgarripança s'escampà per la ciutat i a moltes llars entrava el dol de la mort.

Sense saber perquè, Tarragona era la ciutat alegre i confiada i al rebre aquell atac criminal fou tanta la sorpresa i l'esparverament que tot d'un plegat s'inicià l'escampall de nombroses famílies i hom veié diàriament el seguici d'una llarga caravana que empenia el camí de les afores molt abans de la posta de sol. Semblava talment que tothom sentia frisança d'abandonar l'estatge on sempre havia viscut i esclatà unànim el desig de desplaçar-se, encara que fos uns centenars de metres, trobant molts la solució dintre la ciutat mateixa. D'aquí que avui hi han barrades que estan quasi desolades i d'altres, en canvi, que es veuen atapeïdes de gent.

Aquells que cercaren la tranquil·litat fora de les nostres muralles, serven una reançona agnosa que els hi roba el sossec, ben al revés dels que han romàs a la ciutat alguns dels quals havent fet un desplaçament ben innocent a altres barrades, han guanyat per la pròpia suggestió un descans ben barat. I fins s'atreveixen a somriure una miqueta quan veuen cap al tard la desfilar pintoresca dels porucs sense remei que, emprant tots els mitjans de transport, s'allunyen fretuosos de la nostra ciutat quan el sol va camí d'amagar-se.

SANTAFELLA

Joies - Relotges
Compestures garantitzades
Unió, 3

SABATERIA

LA MARIPOSA

Joan Domènech i Jardí

Baixada Misericòrdia, 10 i 12—

Tel. 1847

SUCURSA L:Unió, 14 i Arnanyà, 1

Tel. 1848

TARRAGONA

Espigolant

Prenent peu d'unes manifestacions d'un aviador italià fet presoner al front d'Aragó, l'editorialista de "La Vanguardia" comenta les relacions actualment existents entre Itàlia i França, posant de relleu la posició agressiva de la primera potència:

"Durante largo tiempo Francia daba la impresion de que, frente a las voces españolas de alerta, nosotros representábamos la fábula de la zorra en el pozo: "si me sacas del pozo, te perdono la vida". No había tal. Sobre que nosotros no le pedíamos que nos sacara por favor gratuito, de ningún pozo, sino simplemente que cumpliera con los deberes que ordena el Código de la justicia internacional, poco a poco se ha ido convenciendo de la razón desenterada que había en nuestros gritos de angustia como acaso, un día, por desgracia para todos, Europa pague con sangre el error de no habernos escuchado a tiempo."

***

Facin el que vulguin les potències amigues, i la seva actitud actualment és bastant favorable, l'última decisió correspon a nosaltres, és la tesi sostinguda per l'editorialista de "Tribuna", el qual afirma que el principal remei és a les nostres mans:

"Sense menysprear altres factors no gens menyspreables, els esmentats són els que han de realitzar el gran canvi a favor nostre. El camarada Stalin, amb la seva genial clarividència, ha dit que "als pobres hom els aixafa i als forts hom els respecta".

La conseqüència és clara: Enfortim-nos! Siguem cada vegada més forts i més organitzats! Siguem cada dia més poderosos que l'enemic! Solament els forts tenen aliats i amics, disposats a ajudar-los fins a les últimes conseqüències."

***

Per fi "Solidaridad Obrera" s'ocupa de la decisió de Companys, i a seva posició no és pas extremament cordial:

"Aparte estas consideraciones, están las de orden moral y las del cumplimiento del deber. Quien como el Presidente de la Generalidad ha sabido hacer honor a él en los momentos más difíciles, no puede renunciar a seguir haciéndolo porque una fecha del calendario se oponga con frágiles razones.

Durant la jornada d'avui l'aviació lleial s'ha comportat també amb extraordinari llum, i ha cooperat de manera efecacíssima a l'atac de la tropa contra Fuentes de Ebro, sobre el qual poble ha fet al matí un bombardeig admirable de precisió.

L'aviació facciosa, no refeta encara del daltabaix sofert ahir, solament ha fet acte de presència a la tarda, però ha refusat el combat i ha tornat ràpidament a les seves bases, així que ha observat que s'apropaven els nostres caces.

Ahora bien, si en las frases del señor Companys va implícita una emisión que, como pretexto justificante escoge el plazo reglamentario cuya expiración se aproxima, en ese caso el pueblo tiene derecho a conocer los motivos fundamentales de esa actitud. Cataluña tiene derecho a conocer la verdadera causa que ha movido a su Presidente a hacer crujir las prensas catalanas anunciando su inquebrantable anhelo de abandonar dentro de unas semanas la Presidencia de la Generalidad de Cataluña."

***

"La Publicitat" en la seva crònica fa resaltar la posició de Catalunya en front del feixisme, i afirma que la llavor feixista no grana ni pot granar a la nostra terra:

"En aquesta conjuntura, i altres de semblants que na produït i seguirà produint la guerra, resulta molt fàcil per als autèntics antifeixistes, catalans i no catalans, situar-se per saber amb qui compten i amb qui no poden comptar. El front de la Llibertat i de la Democràcia té com a força d'existència el respecte a aquelles lleis damunt les quals recolzen les llibertats col·lectives dels homes i dels pobles, el mateix que aquelles altres lleis i pactes que regulen llur dret a decidir quin ha d'ésser llus esdevenidor social i polític. Solament el feixisme inhumà i assetegat de sang i d'ansies de despotisme, pot romandre sord en aquesta hora tràgica per a l'esdevenidor de la pau, a la veu dels més il·lustres capdavanters de la democràcia mundial. Solament el feixisme emboscant a la nostra rera-guarda pot considerar amb fruïció l'absurditat que hagin d'ésser els antifeixistes els encarregats de realitzar a casa nostra els objectius del feixisme."

***

"La Humanitat", en el seu editorial reclama que es rendeixi més i es treballi més, fet a l'efecte algunes consideracions molt oportunes sobre la intrmissió de bandes de gent no catalanes que han saquejat el nostre territori, desorganitzant el treball:

"No s'ha d'oblidar que sense la intrmissió forastera la revolució proletària catalana hauria estat molt altra. I tampoc no cal oblidar que el percentatge de criminalitat comú a Catalunya havia estat sempre molt baix.

Vinguin crítiques i vinguin recolzades en un sentit realista de les coses. I aquest sentit realista ens diu que les intrmissions han pertorbat la nostra vida. Han d'acabar les intrmissions.

Però si la crítica té per objecte treure uns intrusos per a obrir la porta a un nou assaig, a unes improvisacions, i a uns nous intrusos, advertim amb temps i amb lleialtat que els crítics d'avui, quedaran pitjor que els crítics.

Aquest número ha passat per la censura

Cal que tot Tarragona compri l'excel·lent

CARN DE CAVALL

que es ven al Mercat Central, lloc n.º 74 i Mercat del Port.

Tots els caps son seleccionats.

Per encàrrecs: SEBASTIÀ ESTELLÉS, Telèfon núm. 1195

Establiments "ROIG"

Olis purs d'oliva

Les millors qualitats
els més bons preus

Baixada Pelxateria, 9 - Telf. 1197, 1
Plaça de la República, 13 - Telf. 1632

NOVETATS

en
tota classe de gèneres

CASA MALÉ

Portalet, 8 Tarragona

NOTES INFORMATIVES

ALS AFILIATS DE LA F. E. T. E. DE LA COMARCA DE TARRAGONA. — CONVOCATORIA

Se os convoca al ple de la comarca del Tarragonès, que tindrà lloc a l'Hotel Matignon, dia 18, a les tres de la tarda, per a tractar el següent ordre del dia:

1.er Informe del secretari d'organització sobre la situació dels mestres del C. E. N. U., i tasea realitzada pel Comitè.

2.on Assumpte de casa-habitació.

3.er Ajut Cultural al Front.

4.rt Casal de la F. E. T. E.

5.è Nova estructuració de la F. E. T. E.

6.è Renovació del Comitè directiu.

7.è Preus i preguntes.

Nota. — Per la importància i extensió dels assumptes a tractar es recomana la màxima puntualitat per acabar la reunió a bona hora.

—El secretari d'organització.

MOVIMENT DE LA POBLACIÓ

Nats

Francesc Millan Araez.
Josepa Yela López.

Defuncions

Josep Compte Solé, Casa dels Vells, de 77 anys.

Matrimonis

Joaquim Ignacio Ferré amb Dolores Garrido Jiménez.
Antoni Adserà Gabriel amb Dolores Oller Serra.

MANUEL PEDROL

Olis purs d'oliva
TARRAGONA

El temps

OBSERVACIONS METEOROLÒGIQUES DE L'INSTITUT

Temperatura a l'ombra: màxima, 21; mínima, 12'5.

Baròmetre a 0 i al nivell de la mar: A les 8 h., 766'6; a les 18 h., 766.

Direcció del vent: A les 8 h., NW.; a les 18 h., W.

Estat del cel: A les 8 h., quasi despatat; a les 18 h., id.

Classes de núvols: A les 8 h., St. Cú.; a les 18 h., id.

Evaporació: En les 24 h., 2'4.

Pluja recollida: En les 24 h., 0.

Humitat relativa: A les 8 h., 82; a les 18 h., 81.

A Londres i a París els membres del Govern deliberen llargament i es guarda una gran reserva

Els ministres francesos de la Defensa es reuneixen durant tres hores. — Mr. Neville Chamberlain conversa amb els caps de l'oposició

París. — Sota la presidència del senyor Chautemps se celebrarà aquesta tarda a l'Hotel Matignon una conferència dels ministres interessats en la defensa nacional. En aquestes reunions, que se celebren periòdicament a la Presidència del Consell, hi assisteixen els ministres d'Estat, el d'Afers Estrangers, Finances i Defensa Nacional.

Es interessant posar de relleu que s'atribueix molta importància a la reunió d'aquesta tarda, puix que es creu que es canviaran impressions sobre la present situació internacional, i especialment sobre la de la Mediterrània.

Als cercles competents es té la impressió que aquesta reunió no té el caràcter de preparatori de la reunió que se celebrarà demà al Consell de ministres, a la qual s'atribueix importància.

En concret, la reunió d'avui té la finalitat de fixar la posició exacta de França davant la negativa italiana a les proposicions franco-britàniques.

Mancats d'elements informatius sobre les decisions que hagi pogut prendre el Gabinet anglès en la seva reunió d'aquest matí, els ministres francesos reunits aquesta tarda no podran prendre cap decisió definitiva sobre el particular.

La reunió preparatòria del Consell de ministres ha començat a les tres de la tarda i no ha acabat fins a les sis.

En acabar la reunió, cap dels que hi han assistit no han volgut fer declaracions a la premsa.

El Dr. J. Tarrés

PARTS I MALALTIES DE LA DONA

Consultori al carrer Durruti (Unió), 2, pral. — Telèfon 1783

VISITA DE 10 A 12

Londres. — La reunió ministerial d'aquest matí ha durat pot més de dues hores i mitja. En sortir del Consell, cap ministre no ha volgut fer declaracions a la premsa.

Londres. — (Urgent). — El Gabinet britànic s'ha reunit a les onze sota la presidència de N. Chamberlain. La sessió havia d'consagrar-se en la seva major part a l'examen de la política exterior en general i les relacions amb Itàlia en particular.

Eden — l'arribada del qual a Downing Street ha estat saludada amb aplaudiments de la multitud que era al carrer — ha exposat als seus col·legues la situació resultant de la negativa d'Itàlia a discutir el problema de la retirada de voluntaris. També ha comunicat als seus col·legues les indicacions precisades que Corbin li donà ahir sobre l'actitud del Govern francès. A continuació hi ha hagut un canvi de punts de vista. No es dona cap indicació sobre les conclusions de la delegació. Es probable que les consultes ministerials vagin seguides de reunions amb personalitats polítiques i diplomàtiques i contactes amb París.

REFERENCIA DEL PETIT CONSELL

París. — La reunió ministerial que s'ha celebrat aquesta tarda a l'Hotel Matignon sota la presidència del senyor Chautemps, ha durat tres hores exactament.

Admetent que aquesta llarga reunió no hagi estat sancionada per decisions formals, que de fet incumbeixen al Consell de ministres que se celebrarà demà, ha servit per exposar cert nombre d'idees que ben aviat es traduiran en fets. Els ministres han coincidit a constatar que s'ha d'intentar un nou esforç per trobar una solució contraactual al problema de la retirada dels voluntaris, malgrat la intransigència d'Itàlia.

Maletes

Necessers

Mundos

Articles

per a esports

Alta Qualitat : Baix Preu

CASA COCA

J. Maurin, 7 - TARRAGONA

A fi de tenir en compte el punt de vista expressat per aquesta potència en la seva resposta a la invitació franco-britànica per celebrar una conferència entre les tres potències, el Govern francès no es negarà a discutir la qüestió davant el Comitè de no intervenció, amb la condició de tenir per endavant la garantia que les deliberacions sobre aquest particular tindran ja des dels primers moments, una orientació positiva i no es veuran com en anteriors ocasions, paralitzades per procediments dilatoris i jornameos constants.

EL DR. JAUME SENTÍS ANFRONS

ha traslladat provisionalment el seu despatx a la Rambla Pau Iglesias, 19, pral. — Telèfon 1180.

A aquest efecte, el Govern francès reclamarà que s'arribi a un acord previ, dintre del terme precís de sis dies, per exemple, entre tots els Estats interessats, sobre el principi que els voluntaris estrangers que es troben a Espanya seran retirats, i sobre el mètode general a aplicar per a fer efectiva aquesta retirada.

Si no s'obtingués aquest acord en les condicions previstes, el Govern francès es consideraria aleshores autoritzat per a reprendre la seva llibertat d'acció en allò que es refereix als acords de no intervenció.

CASA GUELL

Rebudes les Novetats d'hivern

Especialitat en trajos i abrics d'home

Major, 15 i 17

TARRAGONA

Però els ministres han arribat a la conclusió, igualment, que ara més que mai el punt més important és mantenir la completa harmonia de criteri i d'acció entre França i Anglaterra. A deduir de les informacions que arriben a París dels resultats de la reunió del Gabinet britànic celebrat aquest matí a Londres, la posició dels homes d'Estat britànics no és gaire

divergent de la dels dirigents francesos.

Generalment es creu que es podria adoptar el següent procediment: en la propera reunió del Comitè de no intervenció, que podria celebrar-se a darreries d'aquesta setmana o a principis de la pròxima, els representants de França i Anglaterra, farien una declaració en el sentit indicat més amunt, en termes, si no idèntics, almenys, con cordants, sense que llur declaració pogués revestir un caràcter comminatori o amenaçador.

El desig comú de les dues potències, enfortides amb llur solidaritat, que tenen, tant l'una com l'altra, el factor essencial del manteniment de la pau en la situació present, és arribar a un acord amistós.

Pel que fa a les decisions a prendre en el cas que França o Anglaterra topeessin una vegada més amb la intransigència d'Itàlia per exemple, entaularien una consulta a fons, dintre del quadre de les mesures de què s'ha parlat.

Els canvis d'impressions que van a celebrar-se d'un moment a l'altre entre Londres i París aniran dedicats a concretar l'actitud comuna que les dues potències adoptaran davant del Comitè de no intervenció.

CAMISES CORBATES

darreres novetats

ALSINA

CAMISER

Els caps laboristes conferencien amb Chamberlain.

Londres. — Els caps de l'oposició laborista, Attlee i Greenwood, han conferenciat aquesta tarda amb el primer ministre.

Chamberlain informa al rei de la situació

Londres. — El primer ministre ha estat rebut aquesta tarda pel rei Jordi, al qual ha informat amplament sobre l'actual situació interior i exterior.

El Govern anglès no es tornarà a reunir aquesta setmana si no ho exigeixen les circumstàncies

Londres. — S'anuncia oficialment que el Gabinet no tornarà a reunir-se aquesta setmana, si circumstàncies especials no ho exigeixen.

Es desment que França cridi lleves de reserva

París. — Alguns periòdics estrangers anunciaren que França podria veure's obligada a cridar a illes diverses lleves de reserva degut als esdeveniments exteriors. El ministre de la Guerra desment formalment aquesta informació, que no té cap fonament.

Atenció a les Balears

París. — Als cercles polítics francesos es parla de la possibilitat d'una demostració naval davant les illes Balears. No s'exclou per part dels vaixells que hi participaran entraran al port de Maó, posant a cobert aquesta illa de l'atac italià que, segons sembla, ja ha estat projectat.

Mobles

Radio-Philips : Música

PAU RICOMÁ

Rambla 14 d'Abril, 48

TARRAGONA

14 HORES DIÀRIES!

...la Ràdio està a la vostra disposició, en servei d'avançada.

...gireu un botó i la Ràdio us serveix la darrera paraula de tot: de la guerra, de la política, de la cultura, de la música, del Teatre.

...la Ràdio és el ressó de tot el món!

JUST ES, DONCS, QUE

PAGUEU L'IMPOST

per l'ús d'aparell de ràdio a la

GENERALITAT DE CATALUNYA

...com es paga a totes les nacions on hi han emissores oficials.

El màxim servei pel mínim cost

...Amb el producte d'aquest impost, la Generalitat de Catalunya instal·larà

Una emissora de 100 kw...!

...capaç d'ésser oïda de tot Europa, amb programes extraordinaris i sense publicitat.

DIRECCIO GENERAL DE RADIODIFUSIO

AE

ARCHIVOS ESTATALES

El nostre President

Tothom endevina en el cas, ja públicament plantejat, del President Companys, un fonamental problema patriòtic. Així, molt més que l'aspecte legal de la interpretació d'un article de l'Estatut Interior, allò que interessa i apassiona és l'aspecte polític de l'actitud adoptada pel President de Catalunya. El cas actual afecta, no solament a persona, ans encara la representació que ostenta.

Lluís Companys creu que la pròrroga de la durada estatutària del Parlament implica, com la seva renovació electoral, la resignació dels poders del President. Si només es tractés d'aquest punt, tot es reduiria a una nova votació en la qual es segur que sortiria reelegit.

Però Lluís Companys, després d'exposar un parer jurídic, ha anunciat una decisió política d'inegable transcendència: la de no continuar en el seu alt lloc encara que fos reelegit. I quan, en les actuals circumstàncies, un home com Lluís Companys adopta una tal actitud, és que causes greus l'han determinada. La qüestió del nostre President és avui una nova manifestació de la profunda, persistent i roent qüestió de la nostra pàtria.

En la pau i en la guerra, en les lletres i en les armes, en la política i en l'economia, en la geografia i en les ànimes, la qüestió nacional de Catalunya, que nosaltres voldríem veure resolta satisfactoriament, d'una vegada per sempre, se'guix en peu.

***

Que el President Companys se'guix en el seu lloc per prolongació del seu mandat, o que hi se'guix per reelecció, valdria igual en el terreny dels fets. De totes dues maneres conservaria la doble confiança del Parlament i del poble.

En aquesta qüestió legal — o millor, extralegal, perquè no està prevista a l'Estatut — considerem encertada la posició del President Companys, o sia la de resignar els seus poders tan bon punt hagin passat els cinc anys de la vida normal del Parlament de Catalunya. Si aquest fos renovat, el President hauria de resignar els seus poders per precepte estatutari. La fi del mandat parlamentari no té efecte per la dificultat de fer eleccions en temps de guerra, segons consigna la llei últimament aprovada. Però la fi del mandat presidencial pot tenir efecte, puix que no hi ha dificultats per a una nova elecció de President.

Una interpretació literal de l'Estatut Interior permetria prescindir d'aquesta operació. L'article 39 disposa que el President de la Generalitat cessarà normalment en iniciar les seves tasques la nova Cambra. I de nova Cambra no n'hi haurà fins més endavant. A partir del dia 20 de novembre propinent, el Parlament català serà la vella Cambra allargada, no pas la nova Cambra anticipada. La nova elecció pre-

sidencial és fa precisament perquè la Cambra s'ha renovat. I quan no hi ha renovació parlamentària, manca el motiu que obliga a aquella elecció. Materialment, doncs, l'obligació al·ludida no existeix en el present cas. Moralment, sí. Per això aprovem la posició de Lluís Companys en aquest punt concret, que és una posició del tot avinguda amb el règim parlamentari de Catalunya i amb la fina sensibilitat del nostre President.

***

Lluís Companys, però, renuncia per endavant a la reelecció. I això ja és una altra cosa. Tenint, com ell té, la confiança del Parlament, l'adhesió del poble i la voluntat de servir la causa popular en aquests moments decisius per a Catalunya i per a la República, tothom es pregunta per quines raons ha pres el seu determini i tothom desitja que desisteixi de realitzar-lo.

Resta clar que no ens trobem davant d'un fet sorgit de la política interior catalana. I bé: podem admetre els catalans que, en el descabdellament de la nostra política, actuen raons exteriors?

Ho direm breument: el President de la Generalitat, per a mantenir-se en el seu alt lloc, en té prou amb la confiança del nostre Parlament, l'adhesió del nostre poble i el compliment de les normes constitucionals i estatutàries. No necessita la confiança de cap altre organisme, ni de cap altre poder. Per això és el cap d'un règim autònom, per això és autònoma Catalunya en el camp de les atribucions que li han estat legalment reconegudes.

Tota l'autonomia nostra estaria constantment en perill si el President i el Govern de Catalunya haguessin de comptar necessàriament dins l'exercici de les funcions pròpies, amb el beneplàcit d'òrgans aliens. El nostre President sols és políticament responsable davant del nostre Parlament, i el nostre Parlament sols ho és davant del nostre. Hem d'ésser els catalans, només els catalans, els que triem l'home que ha d'exercir la supremacia magistratura de Catalunya. I la història d'aquests darrers anys ens diu que hem sabut triar bé. Si a tot arreu haguessin triat sempre tan bé, no s'haurien donat casos com el d'Alcalá Zamora.

A. ROVIRA I VIRGILI

(De "La Humanitat").

LA INFANTIL

Confeccions per a nens i senyora

Baixada de Misericòrdia, 16

Magatzems "LAS BALEARES"

Articles de Platja i Camp
Novetats en articles Camiseria
Darreres Novetats en tota mena de calçat,
a preus econòmics

Rambla 14 d'abril, 47

Telèfon 1585

TARRAGONA

CAFÉS CARACAS

ELS MÉS AROMÀTICS

Garcia Hernandez, 8 Tel. 1487

Secció esportiva

FUTBOL

Les competicions "lliures d'Apassionaments" de la Federació

S'ha confeccionat un calendari per la primera categoria A.

Reunits a la Federació els representants dels clubs de la Primera Categoria A, amb els elements del Consell directiu federatiu, acordaren confeccionar un calendari pels partits que disputarà dita categoria a partir del pròxim diumenge.

Els partits per la primera jornada són:

Sabadell-Granollers.
Barcelona-Badalona.
Europa-Girona.
Júpiter-Espanyol.

***

A benefici de la llar del combatent diumenge vinent jugaran al camp de l'Avinguda de Catalunya "Intendència de Barcelona" i una "Selecció dels Cossos Armats de Tarragona"

El partit de futbol anunciat pel diumenge a la tarda a profit de la llar del combatent, entre els equips "Intendència de Barcelona" i una "Selecció dels Cossos Armats de Tarragona", ha desvetllat un fort interès, per tractar-se d'un partit d'aquells que se'n guarden record.

Després d'actives gestions dels dirigents de la "Selecció Local" d'Intendència de Barcelona, la vin guda d'un fort conjunt que serà opositat a la Selecció formada per tots els cossos Armats de la nostra ciutat.

Segons les nostres referències l'equip que és desplaçarà a la nostra ciutat serà el següent:

Arnó, Saló, Batlle, Canals, Farré, Mussons, Pey, Casadesús, Juncà, Lamull i Bosas.

Com hom poc veure juga de defensa dreta, Saló del Barcelona.

La selecció de Tarragona s'arreglarà com segueix:

Civil, Bordas, Ribas, Llopis, Vell, Martorell, Moralles, Gomila, Darder, Quinto i Marquès.

L'encontre començarà a les 3 en punt.

CASA POU
Flors artificials
Perfumeria, Merceria

La decisió del senyor Companys

Sota aquest títol "La Vanguardia" publica una interessant crònica del seu corresponçal a València que pel seu interès reproduïm íntegrament:

València. — Las declaraciones del Presidente Companys sobre sus propósitos de no aceptar la reelección al finalizar el mandato parlamentario, fueron acogidas por la opinión pública de Valencia en el sentido de que el honorable representante de todos los catalanes aprovechaba una circunstancia de carácter legalista para apartar-se de la abrumadora tarea que pesa sobre un cargo de tan gran responsabilidad, especialmente en la presente situación, en que los problemas se suceden con vertiginosidad apremiante y extenuadora.

Por creerlo así, se consideraba en Valencia que el Presidente Companys tenía bien merecido un descanso, después de la ingente labor que ha realizado en favor de la causa antifascista, en beneficio de Cataluña y para bien de la República española. Companys — se decía — tiene razón. Lleva muchos años de lucha intensa, de vida agitada. Ha sufrido persecuciones; ha dedicado lo mejor de su vida a la defensa de la democracia; de la libertad; ha invertido sus energías en resolver arduos problemas que se han presentado desde que estalló la sublevación militar, y ha empleado a fondo todas sus actividades en el Gobierno de Cataluña. Tiene, por tanto, bien merecido el descanso; y es atendible y justo su deseo de no ser reelegido nuevamente en su importante cargo.

Así enjuiciaba, por cierto con buena lógica, la opinión pública de a capital en donde tienen residencia las representaciones gubernamentales del país. Pero ahora, hace cosa de veinticuatro o de cuarenta y ocho horas, la opinión ya no enjuicia así. Qué ha pasado? Qué motiva esta transformación del ambiente? Es que se sospecha que la decisión del señor Companys no obedezca al mero deseo de renovar fuerzas físicas y haya habido otras causas que le impulsen a adoptar una resolución de tal naturaleza? No lo sabemos. Lo que sí podemos decir es que en Valencia ha causado verdadera sensación ver que la Prensa de toda Cataluña no acepta la explicación legalista del señor Companys para su apar-

tamiento de la Presidencia; e incluso insinúa y sondea sobre las posibilidades de que existan otros motivos de orden más profundo y substancial. Ante esta posición de los periódicos catalanes, se ha descartado en los centros políticos la primera hipótesis que confiadamente había sido aceptada, y se hacen conjeturas que no tardarán muchos días en ser corroboradas o rectificadas. El caso es que la opinión reacciona en un sentido de franca cooperación al señor Companys, en forma que a éste le va a ser muy difícil conseguir sus propósitos de apartamiento, aunque, en efecto, no haya más razón que la referente al cumplimiento del Estatuto catalán, pues las masas antifascistas del país, ante la sombra de una duda sobre posibles motivos de otra especie, se aprestan a una acción naturalmente justificada en defensa de sus hombres más dignos y de historia más limpia en la lucha heroica del pueblo español por la defensa de sus libertades y de su independencia. No sería, por consiguiente, descabellado aventurar que el señor Companys, por haberse captado la confianza popular, tuviese que corresponder a ésta con el desempeño prolongado de Presidente de los catalanes.

J. J. Z.

LA COSETANIA

Efectes militars i articles
per a v iatge, juguets.

Angel, Guimerà 2
TARRAGONA

Sugrañes, impressor. — Tarragona

MOSTELLE

Suc de raïm sense fermentar. Indicadíssim per a malalts, convalescents, parturientes i nens.

De venda a les farmàcies i drogueries.

Rafael Escofet - TARRAGONA

ENTRESOLS VALENCIA

Saldos i Novetats Ocasions permanents
en sedes, llanes, cotons, gèneres de punt

Apodaca, 11, entresol

Tarragona